

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Veroniky Juříčkové a soudců Tomáše Langáška a Filipa Dienstbiera v právní věci žalobkyně: **S. B.**, zastoupená Mgr. Michalem Zahutou, advokátem, sídlem Veverí 365/46, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**, sídlem Vršovická 1442/65, Praha 10, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 7. 2019, č. j. MZP/2018/560/2001, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 8. 9. 2022, č. j. 2 A 16/2020-61,

t a k t o :

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 8. 9. 2022, č. j. 2 A 16/2020-61, **se ruší** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení případu

[1] Česká inspekce životního prostředí, Oblastní inspektorát Brno, rozhodnutím ze dne 9. 10. 2018, č. j. ČIŽP/47/5023/2018, shledala žalobkyni vinnou přestupkem pokácení skupiny dřevin rostoucích mimo les bez povolení [§ 87 odst. 3 písm. d) zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny], za což jí uložila pokutu ve výši 20 000 Kč.

[2] K podanému odvolání žalovaný rozhodnutím označeným v záhlaví tohoto rozsudku změnil výrok prvostupňového rozhodnutí tak, že upřesnil (snížil) počet dřevin pokácených bez povolení na 25 ks dřevin s obvodem kmene převyšujícím 80 cm (ve výčetní výšce 130 cm), zároveň z tohoto důvodu snížil pokutu na 18 000 Kč a ve zbytku prvostupňové rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění rozhodnutí žalovaný poukázal na skutečnost, že žalobkyně kácení dřevin na svém pozemku neprovedla fyzicky sama, ale najala k tomu jinou

osobu (obchodní společnost), která představovala „prodlouženou ruku“ žalobkyně. Společným jednáním obou osob (objednáním kácení stěžovatelkou a vlastním pokácením dřevin najatou obchodní společností) byla dle žalovaného naplněna skutková podstata přestupku. Žalovaný vedl samostatné přestupkové řízení rovněž s najatou obchodní společností, která dřeviny pokácela.

[3] Žalobkyně napadla rozhodnutí žalovaného žalobou, v níž mimo jiné namítala, že není zřejmé, jak správní orgány dospěly k závěru o její „pasivní legitimaci“, neboť v protokolu o kontrole provedené u najaté obchodní společnosti, která dřeviny pokácela, je zřetelně uvedeno, že pokyn ke kácení udělila nikoli žalobkyně, ale její manžel.

[4] Městský soud v Praze rozsudkem označeným v záhlaví žalobu zamítl.

II. Kasační stížnost a další podání účastníků

[5] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) podala proti rozsudku městského soudu kasační stížnost, v níž mimo jiné zopakovala námitku, že žádné kácení dřevin neobjednala. V této souvislosti uvedla, že veškeré záležitosti spojené s kácením dřevin na pozemku v jejím vlastnictví řešil z vlastní iniciativy její manžel. Ze spisového materiálu neplyne dle stěžovatelky žádný důkaz, který by prokazoval opak. Stěžovatelka upozornila, že protokol o kontrole, která u ní byla provedena (*pozn. soudu: protokol ze dne 25. 6. 2018 zn. ČIŽP/47/2018/6765*), odkazuje na jiný protokol o kontrole provedené u obchodní společnosti (*pozn. soudu: protokol ze dne 14. 6. 2018, zn. ČIŽP/47/2018/6407*), která dřeviny pokácela. V něm je výslovně celkem desetkrát uvedeno, že kácení dřevin organizoval a společnost najal stěžovatelčin manžel, nikoli sama stěžovatelka, jak mylně uvádí žalovaný. Pokud skutečně došlo k nepovolenému kácení na rámec dříve vydaného povolení (což stěžovatelka taktéž popírá), pokyn k tomu udělil její manžel, který celé kácení organizoval. Stěžovatelka kontrolní protokol ze dne 14. 6. 2018, zn. ČIŽP/47/2018/6407, připojila ke kasační stížnosti.

[6] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že námitku tohoto obsahu stěžovatelka ve správním řízení nevznesla. Osobou odpovědnou za spáchaný přestupek byla stěžovatelka označena, neboť je výlučným vlastníkem pozemků. Se stěžovatelkou byla z tohoto důvodu také provedena kontrola.

[7] Stěžovatelka reagovala na vyjádření žalovaného podáním repliky, v níž doplnila, že správní orgány v předchozím řízení nedostály zásadě materiální pravdy a zkrslily důkazy.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[8] Před přistoupením k vlastnímu přezkumu napadeného rozsudku se Nejvyšší správní soud nejprve zabýval otázkou, zda je napadené soudní rozhodnutí způsobilé soudního přezkumu. Případná nepřezkoumatelnost rozhodnutí soudu (ať už pro jeho nesrozumitelnost či pro nedostatek důvodů) je totiž vadou natolik závažnou, ke které je

pokračování

Nejvyšší správní soud povinen přihlížet z úřední povinnosti [§ 109 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)].

[9] Konstatování nepřezkoumatelnosti by mělo být v soudní praxi spíše výjimečné, „*není-li z odůvodnění rozhodnutí krajského soudu vůbec patrné, jak soud hodnotil podstatné důvody či skutečnosti uplatněné v rámci žalobních bodů. Naopak nelze považovat za nepřezkoumatelné takové rozhodnutí krajského soudu, z jehož odůvodnění lze (byť i zohledněním celkového kontextu důvodů uvedených v odůvodnění) seznat, jaký názor krajský soud zaujal vůči důležitým skutkovým a právním otázkám podstatným pro rozhodnutí projednávané věci. Nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů nemůže být založena tím, že odůvodnění krajského soudu je pouze stručné či argumentačně chudé, popř. že krajský soud nevyvracel každý dílčí argument uplatněný účastníky (...)*“ (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 12. 2017, č. j. 2 As 196/2016-123, č. 3668/2018 Sb. NSS, bod 29).

[10] Podaná žaloba obsahovala celkem čtyři žalobní body. Vedle argumentace zpochybňující závěry správních orgánů stran počtu pokácených stromů najatou obchodní společností, námitek nejednoznačné identifikace skutku a nepřiměřené výše uložené sankce stěžovatelka v žalobě rovněž namítala, že z podkladů, z nichž správní orgány vycházely při rozhodování (protokoly o kontrole), vyplývá (konkrétně z protokolu o kontrole ze dne 14. 6. 2018, zn. ČIŽP/47/2018/ 6407), že pokyn ke kácení udělil najaté společnosti stěžovatelčin manžel žalobkyně, nikoli sama stěžovatelka. Tento žalobní bod sice městský soud zmínil v rekapitulační části napadeného rozsudku (viz bod 4), avšak v odůvodnění se s ním nijak nevypořádal. Toliko v rámci provedené rekapitulace obsahu spisového materiálu citoval z obsahu protokolu ze dne 25. 6. 2018 zn. ČIŽP/47/2018/6765, konkrétně že protokol o kontrole zn. ČIŽP/47/2018/6407 obsahuje informaci o tom, že obchodní společnost najatá na kácení dřevin označila za objednatele prací stěžovatelku (bod 19 napadeného rozsudku). Tuto informaci z kontrolního protokolu zn. ČIŽP/47/2018/6765 městský soud dále zopakoval v rámci hodnocení (bod 31 napadeného rozsudku), aniž ovšem jakkoli reagoval na stěžovatelčinu námitku, že protokol zn. ČIŽP/47/ 2018/6407 takovou informaci neobsahuje, ba naopak na několika místech zřetelně uvádí, že pokyn ke kácení společnosti udělil stěžovatelčin manžel. Protože prokázání osoby objednatele jako pachatele přestupku bylo pro výsledek přestupkového řízení klíčové, bylo povinností městského soudu se s uvedeným žalobním bodem přezkoumatelně vypořádat. Pokud městský soud na uvedenou žalobní námitku v odůvodnění vůbec nereagoval, je napadený rozsudek nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů.

[11] K argumentaci žalovaného opírající se v této souvislosti o vlastnictví stěžovatelky k dotčeným pozemkům Nejvyšší správní soud poznamenává, že podle § 87 odst. 3 písm. d) zákona o ochraně přírody a krajiny se *fyzická osoba dopustí přestupku tím, že pokácí bez povolení nebo závažně poškodí skupinu dřevin rostoucích mimo les*. Ze znění skutkové podstaty je zřejmé, že otázka vlastnictví pozemků dotčených kácením dřevin je pro posouzení odpovědnosti osoby za přestupek nerozhodná, jakkoli se žalovaný pokouší ve vyjádření tuto okolnost zdůraznit.

IV. Závěr a náklady řízení

[12] Na základě výše uvedených skutečností tak Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná, a proto ve smyslu § 110 odst. 1 věty první s. ř. s. zrušil napadený rozsudek městského soudu pro nepřezkoumatelnost a věc mu vrátil k dalšímu řízení. V něm je městský soud ve smyslu § 110 odst. 4 s. ř. s. vázán závěry vyslovenými v tomto rozsudku.

[13] Městský soud se v dalším řízení bude zabývat otázkou, zda v uvedené věci byla osobou objednatele skutečně stěžovatelka, která to popírá, anebo její manžel, případně osoba jiná. Jakkoli byl závěr o vině stěžovatelky učiněn na podkladě protokolu o kontrole ze dne 25. 6. 2018 zn. ČIŽP/47/2018/6765, v němž se uvádí, že jiný protokol ze dne 14. 6. 2018, zn. ČIŽP/47/2018/6407, potvrzuje, že osobou objednatele kácení byla stěžovatelka, tento protokol není ve správním spisu založen. Vzhledem k tomu, že jej stěžovatelka připojila ke kasační stížnosti, bude na městském soudu, aby jím v dalším řízení doplnil dokazování, nevyžádá-li si jej od správního orgánu jako součást správního spisu vedeného v související přestupkové věci s obchodní společností, která kácení dřevin fyzicky provedla.

[14] V dalším řízení městský soud rozhodne také o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. října 2023

Mgr. Ing. Veronika Juříčková
předsedkyně senátu